

politique

ROZHOVORY ■ KOMENTÁŘE ■ ODHALENÍ

24. číslo
50 Kč • 2 €
2 F • 1,6 Ł

IVAN BARTOŠ

*„Nejsme žádná bato-
lata, ANO už desítky
procent nedostane.“*

SINOPSIS

Stovky čínských
krajanských spolků
napojených na
stranické orgány
v ČLR účinně
podchycují čínskou
diasporu.

Staronový předseda Pirátů

Praxe. Atestace. Kongresy. Jednou možná Arteon.

Arteon není pro každého.

Volkswagen Arteon, který právě vstupuje do vyšší střední třídy manažerských vozů, je tu pro ty, kdo chtějí dát najevo sebevědomí, ale nepotrpí si na ostentativní a přehnaná gesta. Už z odstupů zaujme nejprve nezvykle protaženou siluetou se splývavou záďí. Při bližším pohledu Vás ohromí mohutná přední maska chladiče a plynule vedené boční linie, jež přecházejí do výrazného designu zadní partie. Reprezentativní Arteon se snadno stane ztělesněním Vaší výjimečnosti.

Nečekáme na budoucnost. Tvoříme ji.
www.volkswagen.cz/arteon

Volkswagen

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 4,4–7,3 l/100 km, 114–164 g/km. Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy.

EDITORIAL

TIRÁŽ

Šéfredaktor ■
Ferdinand Vaněk

Zástupce
šéfredaktora ■
Martin Šmíd

Editoři ■ Michal
Musil, Marek Šálek

Redakce ■ Marti-
na Spěváčková,
Petr Pešek, Pavel
Novotný, Jindřich
Šídlo, Robert
Čásenský, Andrea
Procházková

Kontakt ■ prredakce@politique.cz

Adresa ■ Václavské
nám. 802/56, 110
00 Nové Město

Vydavatel ■ Lum-
penkavárna a. s.
Václavské nám.
802/56, 110 00
Nové Město

Symbolem změny v roce 1989 se nepochybně stala i volba Václava Havla prezidentem. Do funkce jej zvolili ještě poslanci komunistického parlamentu, což byla pro ně výjimečná událost nejen kvůli jménu kandidáta. Poslanci měli do té doby vlastně jen symbolickou roli, významná rozhodnutí přijímala komunistická strana, ne oni. Když jednali zástupci Občanského fóra s představiteli komunistické moci, často to bylo bez účasti jediného poslance. Nebyli prostě důležití. Jak uvádějí Adéla Gjuríčová a Tomáš Zahradníček v knize *Návrat parlamentu*:

„Nikdo z tří set padesáti držitelů federálních mandátů k 17. listopadu 1989 nezastával o rok později žádnou významnější funkci.“
O tom, jak byli tehdejší poslanci „významní“, a jak rychle probíhala změna, svědčí i pozdější náhrada části zákonodárců kooptovanými poslanci. V již citované knize se píše, že o změně mnohé komunistické politiky nikdo ani neinformoval. „Ešte som normálne prišla do budovy a až tam som zistila, že som vymenená,“ citují historici bratislavskou poslankyni Štefánii Michalkovou.

Ale vraťme se k volbě hlavy státu. V prvním čísle Informačního servisu (předchůdce Respektu) v roce 1990 vyšla anketa nazvaná *Večírek s prezidentem*. V den zvolení Václava Havla redakce položila různým osobnostem různé otázky. Jak je patrné z jejich znění i z podoby odpovědí, byla to před třiceti lety euforická chvíle.

Pane Landovský, jaké to je mít prezidenta za kamaráda?

Je to taková jakoby samozřejmost, musíme si na to pomaloučku zvykat. Když má člověk slušný kamarády, vtipný kamarády, pracovitý kamarády,

tak proč by občas jeden z nich nemohl být prezident!

Pane prezidente, napadlo někdy vojína Václava Havla, že jednou bude vrchním velitelem vojsk?

To ho věru nenapadlo. Nicméně když mně generalita gratulovala dnes k prezidentství, tak jsem neopomněl mimo jiné říci, že rozumím problémům vojáků, protože jsem sám byl na vojně, byť před třiceti léty a byť jsem dosáhl hodnosti pouhého vojína. A generalita celá se usmála.

Ferdinand Vaněk, šéfredaktor

V TOMTO ČÍSLE

Komentář <i>Vládnímu přístavu vstříc</i> ■ Týden na sociálních sítích	4
Anketa <i>Kdo by podle vás měl zastávat prezidentský úřad po Miloši Zemanovi?</i>	5
Rozhovor <i>Nejsme žádná batolata, ANO už desítky procent nedostane</i>	6
Sinopsis <i>Čínské spolky v zahraničí</i>	10

KOMENTÁŘ

Vládnímu přístavu vstříc

Víkendový sněm Pirátů nebyl úplnou selankou, jakkoliv skončil dle očekávání. Ukázalo se, že pozice Ivana Bartoše v čele strany je nyní neotřesitelná.

Měl dva protikandidáty, byť dobrovolné odstoupení úspěšného z vyzyvatelů Vojtěcha Pikala před finálovou volbou působilo jako až příliš urputná snaha o demonstraci přátelských vztahů a jednoty. Jako by ostrá vnitrostranícká soutěž byla něčím špatným. Ale i snaha se cení. Nejen pro jejich budoucnost je teď hlavní, kam politická loď strany s černou plachtou ve znaku směřuje. Vcelku jasně to řekl staronový předseda Ivan Bartoš: Chceme do vlády. Což přináší tři základní dilemata: jak k tomu získat dost hlasů, s jakou agendou a s kým do toho jít. I tady se rýsují odpovědi.

Piráti jsou sice zřetelnou součástí opozice, netají se ale ani tím, že by dokázali najít společnou řeč s hnutím ANO. V současnosti to nicméně jejich podmínky vylučují. Ať už jde o nepřítomnost trestně stíhaných osob v kabinetu – tedy Andreje Babiše, pochopitelně – či námitka, že ANO nesmí mít ve vládě většinu. Právě na příznivce hnutí nicméně pirátské volební lodě míří a ani tím se Bartoš netají. Navíc to vyplývá i z představených priorit, zvláště pokud jde o mantru protikorupčního boje. Pak je tu vzývaná transparentnost včetně zveřejňování smluv a digitalizace. Ale také další témata, z nichž je patrné, že Piráti chtějí

lovit i ve vodách jiných – od těch středových a liberálních po ty levicové. Na jedné straně jsou to úlevy pro malé a střední podnikatele, na druhé pak sociální oblast, lékařská péče a ochrana přírody. Opominout ale nelze ani pirátskou oblibu v přímé demokracii, byť prozatím praktikovanou jen na stranické úrovni. Předsedu volili všichni členové – tedy nikoliv jen delegáti – podobné celostranícké grilování má čekat i jejich případné nominanty na ministry.

A zapadnout by nemělo ani to, jak se Piráti zdrženlivě stavějí k možné spolupráci se zbytkem nynější opozice. Tedy samozřejmě kromě SPD, o polovládní KSČM nemluvě. Od různých plánů na volební koalici si drží odstup, zjevně víc věří vlastní značce a omezují se na ad hoc spolupráci. Byť slova mířící o víkendu směrem od STAN i opačným směrem zněla vstřícněji než v jiných směrech. Letos i Piráti čeká test reálných sil v podobě krajských voleb, kde doufají v jistotu desetinásobku. Tedy získat zhruba stovku zastupitelů. Už nyní se podílejí na moci ve třech největších městech: Praze, Brně a Ostravě. Jejich hlavním cílem je ale ten hlavní přístav: Strakova akademie.

Petr Pešek

TÝDEN NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Jindřich Sidlo @jindrichsidlo
Předseda Senátu vystoupil na Nový rok v TV, aby si postěžoval, že se bojí něco říct. Tohle bude vysoká latka i pro předsedu sněmovny.

Milos Gregor @milosgregor
+ Gruntorád: "Znám řadu lidí, co byli v komunistické straně a byli slušní."
- Válková: "Já jsem nebyla slušná?"
+ Gruntorád: "Ne, nebyla."

Stanislav Křeček 5. prosinec 2011 - 8h
Před padesáti lety se to mým partnerkám stávalo docela často...

Divku (21) zabil divoký orgasmus!
Teprve jednadecetiletá dívka, která si užívala sexu se svou přítelkyní, zemřela vskutku bizarní smrtí. Její tělo nepřežilo neuvěřitelných dvanáct minut trvající orgasmus. Extrémní rozkoš jako příčina smrti potvrdili lékaři.
TE NOVÁČEK

ANKETA

Kdo by podle vás měl zastávat prezidentský úřad po Miloši Zemanovi?

Jaroslav, 65 let
Důchodce
Roudnice nad Labem

Já osobně si myslím, že by na svém místě měl setrvat. Je to náš vrstevník a bezpochyby velmi chytrý člověk, který toho zažil téměř tolik, co my. Ano, je nemocný, takže si uvědomuje problémy nás starších, jako jsou nízké důchody, časté návštěvy lékařů, zanedbávání ze strany rodinných příslušníků. Prostě je to člověk, který nám rozumí, a za to má můj hlas.

Klára, 21 let
Studentka
Brno

Rozhodně někdo slušnější a lepší, než je Ovar. Jsem velmi komplikovaný člověk, takže bych si také dokázala na Hradě představit velmi výraznou osobu. O politiku se nezajímám, takže s nějakými jmény na mě nechodte. Jsem veganka, dělám jógu, rozhodně nechci dávat své děti očkovat a velmi obdivuji díla Karla Marxe, takže bych na Hrad volila asi Urzu.

Otázky pro příští číslo:

- Jste spokojeni s hospodařením naší vlády?
- Je podle vás očkování dětí rizikové?
- Jaké postavení v naší společnosti mají ženy?
- Měli by se umělci více angažovat v politice?

Ludmila, 40 let
Úřednice
České Budějovice

Konečně by se mohlo něco stát a mohly bychom mít prezidentku. Podívejte se na Slováky, jak jsou spokojení. Nechápu, proč tohle není u nás. Pro mě by ideální prezidentkou byla třeba Eva Hrdinová nebo Jana Yngland Hrušková. Prioritní je pro mě ale to, aby na Hradě neseděl chlap. Bohatě mi stačí můj šéf a moji bývalí manželové. Tohle peklo musí skončit.

Marek, 33 let
Hudebník
Litomyšl

Už mě unavuje současná politická scéna to, že nikdy nevyhraje můj kandidát. V první přímé volbě jsem volil Franze, pak knížete. Ve druhé volbě Horáčka, jelikož je také od muziky, pak Drahoše. Vadí mi, že lidé neustále vytahují z politických skříní kostlivce a od revoluce se u nás točí stále ty samé tváře. Chce to někoho absolutně nového. Například... Franze.

O tom, jak bude vypadat anketa příštího čísla, můžete rozhodnout vy, naši čtenáři. Stačí vybrat jednu z otázek a zaslat ji na mail redakce prredakce@politique.cz nebo náš facebook **Magazín Politique**

Nejsme žádná batolata, ANO už desítky procent nedostane

Překvapení se nekonalo. Kormidlo České pirátské strany bude dál držet Ivan Bartoš. A dost pevně. Post předsedy obhájil s 92 procenty hlasů. Na celostátním fóru v Ostravě. Místopředseda Vojtěch Píkal boj o křeslo v druhém kole volby dokonce vzdal a odstoupil. Staronový předseda Pirátů Ivan Bartoš byl hostem Výzvy.

Pane předsedo, pojďme začít odlehčeně. Tady je fotka z vašeho sjezdu, kde jste vy, po jedné straně Vojtěch Píkal a na druhé Mikuláš Ferjenčík. Máte nějaké nepsané pravidlo, že každý kandidát na předsedu musí tak trochu vizuálně vypadat jako Pirát z Karibiku?

Tak zrovna Vojta, který se teď nechal čerstvě ostříhat, měl vlasy výrazně delší, tak měl delší vlasy. Já si nemyslím. Dokonce se někde tvrdilo, že každý, kdo chce v Pirátech něco znamenat, musí hrát

na akordeon, což Mikuláš Ferjenčík je stejně jako já akordeonista, hrajeme na tahací harmoniku, ale žádné takové interní pravidlo nemáme.

Mělo vůbec smysl proti vám kandidovat, ten výsledek byl 92 procent hlasů?

Pirátská strana nemá žádné limity v tom, kdo může požádat nebo od členů získat nominaci. A Vojta Píkal i Mikuláš Ferjenčík byli nominováni členskou základnou a pak získali podporu v několika krajích

pro své nominace. Takže otázka není, jestli to mám cenu kandidovat, ale když je někdo nominován a tu rukavici zvedne, jde do toho.

Já tomu rozumím, ale pan Píkal vypadal dost překvapeně, že se do toho druhého kola dostal, že získal tolik hlasů, a pak to nakonec vzdal, odstoupil a řekl, že už to vlastně nemá smysl.

Já nemyslím, že byl překvapený. Vojta Píkal je v té straně sedm let, byl v republikovém výboru, byl členem republikového předsed-

nictva, dokonce několikrát, stejně tak Mikuláš Ferjenčík. A já si myslím, že to byl férový souboj, a Vojta Píkal hlavně potom kandidoval do republikového předsednictva, ale jelikož máme dvoukolovou volbu a postoupil jsem já s Vojtou a já jsem byl skutečně o 300 hlasů, jako téměř o jednu délku jsem měl lepší výsledek, trvalo by to další hodinu, než bychom spustili elektronické systémy.

Takže to nebylo o odvaze, ale o šetření času?

To bylo o šetření času. Ostatně on to tam i řekl. Ale při volbě, a to se mi líbilo a to Vojtu, který je mimo jiné místopředseda Sněmovny, jako definuje, když se volil první místopředseda a Vojta Píkal věděl, že bude zvolen do republikového předsednictva, už i kvůli tomu výsledku v té volbě do předsednictva, tak doporučil Pirátům, ať volí na první místopředsedkyni Olgu Richterovou. Takže já si myslím, že takové chování v politice je úplně příkladné a i proto je Vojta ve straně oblíben, a proto, když něco řekne, tak to má svoji váhu.

A pane předsedo, myslíte si, že už jste dospělou stranou a že už na vás nesedí to, co komentáři o vás často říkají, že jste batolata s plamenometem, protože z opozice všechno vypálíte, ale nejste schopni se s nikým domluvit?

To byl slavný výrok pana Jindřicha Šídla, já jsem ho viděl, když ho někdo zopakoval ve vaší redakci v komentáři k fóru. Lidé dostávají různé názvy, různé nálepky. A já si

myslím, a je to vidět nejen na práci ve Sněmovně, kde ty naše priority prosazujeme, kdy většinu návrhů buďto navrhujeme s opozičními stranami, dokonce se stranami vládními a prochází nám a v koalici spolupráci nám funguje koalice v Brně, jsme v koalici spolupráci ve vedení Ostravy, v Praze.

No v Praze vám to občas zaskřípe.

Tak ta koalice plní svůj program. Občas vybublají nějaké, řekněme, spíše personální antipatie, které hlavně Piráti nějak moc nerozdělávají, ale když už to je na stole, co s tím máte dělat, takže já si myslím, že to je spíš takové, a mně to nevádí, je to dokonce zábavné označení, slyším o Pirátech říkat horší věci než batolata s plamenometem, ale mně je 40, když si někdo ve 40 myslí, že jsem batole, a strana, která je starší než vládní ANO.

„vládu podporují komunisté, kteří ve volbách vyhořeli“

Vy teď máte ambice porazit hnutí ANO a dostat se do vlády. Jak to chcete udělat, když ten váš strop, jak to sama nazvala europoslankyně Markéta Gregorová, je 15 procent?

Já jsem ve svém projevu hovořil o tom, že žádný takový strop není definován. Když se podíváme na

potenciál, kolik by Piráti, kdyby všichni, co je zvažují, je volili, tak se hovoří o 20 procentech. A pořád se jako baví o tom, že musíte úplně vyhrát volby, abyste sestavil vládu. Tak to není, vládu podporují komunisté, kteří ve volbách vyhořeli, je v ní sociální demokracie.

Výsledek ANO se nebude opakovat

A kdo by podporoval vás?

Ale tak my jsme i po těchto volbách 2017 šli jednat o vládě, měli jsme povolební strategii, kterou voliči znali, šli jsme do toho s nějakými podmínkami. ANO mělo obrovský výsledek 2017, ten se nebude opakovat, to je mýtus.

A to berete teď kde?

Tak ekonomika se ochlazuje, ANO už teď má problémy financovat dlouhodobé náklady státu, investiční část rozpočtu je 0,1, ten stát stojí pořád víc a víc peněz a nic se neděje. Nepředvedli žádné reformy.

Že z těch průzkumů to vypadá, že ANO má zhruba 30 procent.

Ale tak je dva roky do voleb, ve volbách předtím někdo tvrdil, že nepřelezeme tři procenta, ale situace se změní. A my cílíme na dobrý výsledek ve volbách, o vládě jsme vyjednávali už teď, podmínky pro to nebyly, kompetentní lidi máme, neustále na sobě pracujeme a už jsem dokázali, že se nebojíme ani exekutivy. Třeba Karlovarský kraj, v jeho vedení už jsme od minulých krajských voleb a na to se úplně zapomíná.

Nebojíte se exekutivy, ale s kým byste tedy vládli? Protože ODS vy nazýváte většinou, že to jsou kmotři, TOP 09 jste dost rozohnili výrokem, že by strana měla zaniknout a uvolnit místo, tak kdo vám tedy zbývá? Hnutí ANO předpokládám, že také není váš koaliční partner?

I v té předvolební strategii 2017, i v té další je to jasně definováno. My jsme řekli, že nepůjdeme s nedemokratickými stranami ani nepodpoříme vládu, která jejich hlasy bude používat. Tak v tuto chvíli je to SPD nebo KSČM. A pak jsme dali jasné podmínky a ty podmínky spolupráce tam byly. Nebude to vláda, která bude mít většinu ANO. Nebudou tam lidé, kteří mají korupční minulost nebo jsou ve střetu zájmů.

A když to obrátíme, s kým, pane předsedo, půjdete?

Ale vždyť to z toho vyplývá. Jsme ochotni vyjednávat se všemi stranami mimo těch nedemocratic-

kých. Ale ta otázka je přece personální. Já odmítám, že někdo řekne, my si rozdělíme ministerstva a od těch kandidátů, kteří ten post budou zastávat, jako že to je něco odděleného. Já prostě, když jsem viděl, kdo by byl potenciálně, než tedy došlo k rozpadu klubu ODS, respektive odloupení pana Václava Klause ml. a tak, kdyby měl být pan Klaus nominantem ODS na pozici ministra školství, tak by to přece byl problém.

A teď už ODS poté, co se odloupl pan Klaus a další, už není problém?

Jednak nevíme, s jakým výsledkem ty volby skončí, a jednak nevíme ty personálie. Sociální demokracie má třeba dobrého ministra Tomáše Petříčka na pozici zahraničí, ale pan Miroslav Toman, který je nominantem sociální demokracie, má také střet zájmů. Jako neoddlujme tyto věci, to vše potom probíhá v jednání po volbách a ta strategie naše je jasná a my se jí držíme.

Malé strany by se měly bát

Ale vy tvrdíte, že chcete vládnout, proto se ptám, s kým byste vládli.

Ale vždyť voliči to slyší před každými volbami, tak si to odškrtněte. Stran je kolik v tuto chvíli? Zbývá ANO, ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL. Ty některé strany teď mají kolem pěti procent a já myslím, že i tím směrem šlo vyjádření Jakuba Michálka: pokud se nám nepodaří změnit volební systém, tak ty strany kolem pěti procent by měly možná zvažovat, vytvořit nějakou volební koalici nebo jít společně. Hovoří se, že STAN by nějakým způsobem integroval kandidáty TOP 09, snaží se o to v krajských volbách.

A STAN je vám teď nejbližší? Protože Vít Rakušan vystoupil na vašem sjezdu.

My spolupracujeme se všemi stranami, ostatně na obranu třeba nezávislosti státních zástupců jsme

předkládali tu legislativu, co nepředložila vláda, s ODS, tam problém není. Ano, STAN, to jste se ptala, se definuje a funguje jako středová liberální strana. Piráti jsou středová liberální strana s akcentem na transparentnost, na funkční modely, to ti Starostové splňují. Ostatně Vít Rakušan poslal zdravici Pirátům, kde o tomto hovořil. My spolupracujeme třeba v Olomouci, dokonce i pro krajské volby. A u nás se hlasuje o koalicích, nakonec krajské sdružení Olomouckého kraje o jeden hlas neschválilo společný krajský postup se Starosty, já jsem tam zaznamenal i v tom projevu pana Rakušana, který nám poslal na celostátní fórum pirátské strany, výzvu k povolebnímu jednání po krajích. Ostatně STAN byla první strana, s kterou jsme vyjednávali po volbách do Poslanecké sněmovny společný postup.

Takže tam cítíte nejbližší možnou spolupráci v tuto chvíli s hnutím STAN?

Když si vezmeme ODS, KDU-ČSL a TOP 09, tak ze své definice i ze stanov se tyto strany profilují jako konzervativní strany. TOP 09 to má také na začátku stanov, že to je konzervativní strana, logicky tedy díváme se na liberální střed a tam je v tuto chvíli jenom STAN.

Jestli tím nedáváte zase Andreji Babišovi zbytečnou municí, kdy vám bude říkat: Podívejte se, koho vy tam máte, vy máte jediné téma AntiBabiš.

Já jsem dneska četl konečně, že u Pirátů vlastně slovo Babiš na sjezdu skoro nezaznělo. My jsme vznikali ve chvíli, kdy Andrej Babiš ještě kšeftoval s politiky sociální demokracie a budoval své impérium.

Ale kampaň jste měli postavenou na autobuse, ve kterém jste měli obrázky různých politiků.

Tam byl zábavný autobus, všichni byli tedy v civilu, byly tam karikatury a seděli tam lidé ze sociální demokracie. Seděli tam lidé, kteří byli ve vládě za KDU-ČSL a pak třeba za TOP 09. Byla to součást kampaně.

Taková kampaň se bude opakovat, pane předsedo, nebo máte připravenou jinou, jak chcete dobýt kraje?

My lidi nenudíme. Já myslím, že naše kampaně jsou vždycky hodnoceny jako nejpozitivnější a nejvíc racionální. Přesně takovou kampaň uděláme a máme už teď lídry krajských kandidátek, které jsme představovali i na celostátním fóru včetně medailonků, oni tam měli i své vize pro kraj.

Martina Spěváčková

Ivan Bartoš

Od roku 2016 předseda České pirátské strany, od roku 2017 poslanec PSP ČR za Středočeský kraj. Ve straně je od jejího založení v roce 2009. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2005 získal titul PhDr. v oboru informační věda. Pracoval v oboru IT pro firmy Newton IT, Monster Worldwide, T-Mobile či EMTC.

Stovky čínských krajských spolků napojených na stranické orgány v ČLR účinně podchycují čínskou diasporu. Hostitelské země se v tom začínají pomalu orientovat. V Německu působí na 230 takových skupin.

Didi Kirsten Tatlow napsala pro The Atlantic reportáž o čínských studentských a akademických organizacích v Německu. Z jejích zjištění vyplývá, že prakticky všechny čínské zahraniční organizace jsou napojeny na čínské Oddělení pro práci na jednotné frontě. Ať už se jedná o výše uvedené univerzitní spolky, profesní organizace či obchodní komory, o Konfuciových institutech, kterých je při německých univerzitách celkem 20, ani nemluvě. Hlavní náplní práce Jednotné fronty je sdružovat organizace vně komunistické strany za účelem podpory „společných cílů“, tedy jednoty a prosperity vlasti, jež v tomto pojetí splývá se stranou a jejím vedením. Velká část čínských kulturních a společenských akcí má politický podtext, jak ukazují např. slova velvyslance ČLR v Německu Š' Ming-teho,

která pronesl ke studentům a akademikům sdruženým v několika čínských asociacích na večírku pořádaném v Berlíně letos koncem ledna při příležitosti lunárního Nového roku: „Doufám, že nezklamete vroucná očekávání generálního tajemníka Si Ťin-pchinga a vaš vlastní. Posuňte váš patriotismus od pocitů k činům... Svažte své osobní ideály pevně s osudem své vlasti!“

Neviditelná síť: 60 tisíc lidí ve 230 organizacích

Čínské studentské organizace v Německu sdružují na šedesát tisíc studentů a pod Oddělení pro práci na jednotné frontě zde spadá celkem 230 organizací. Všechny tyto spolky a jejich členové jsou přitom systematicky organizováni a vedeni k šíření „čínského příběhu“ i mimo vlastní komuni-

tu, což znamená, že veřejně (re) prezentují oficiální názory komunistické strany a pekingské vlády, např. pokud jde o Tchaj-wan, Tibet či Ujgury. Podle Tatlow zůstává „tato síť prakticky neviditelná pro většinu Evropanů a politiků, kteří zpravidla nedisponují nezbytnou znalostí čínského jazyka a neorientují se v mechanismech uplatňovaných komunistickou stranou.“ Nejde zde přitom jen o ovlivňování pohledu Evropanů na „Čínu“ – respektive ČLR či přímo pekingský režim, ale také o to dostat do vlasti špičkové technologie, znalosti a dovednosti. Německý profesor politikologie na Univerzitě Bundeswehru v Mnichově Carlo Masala tvrdí: „Číňané se snaží získat přístup k německé politice, hospodářství i do oblasti bezpečnosti a mnoho lidí to vůbec netuší.“

Čínští krajáci

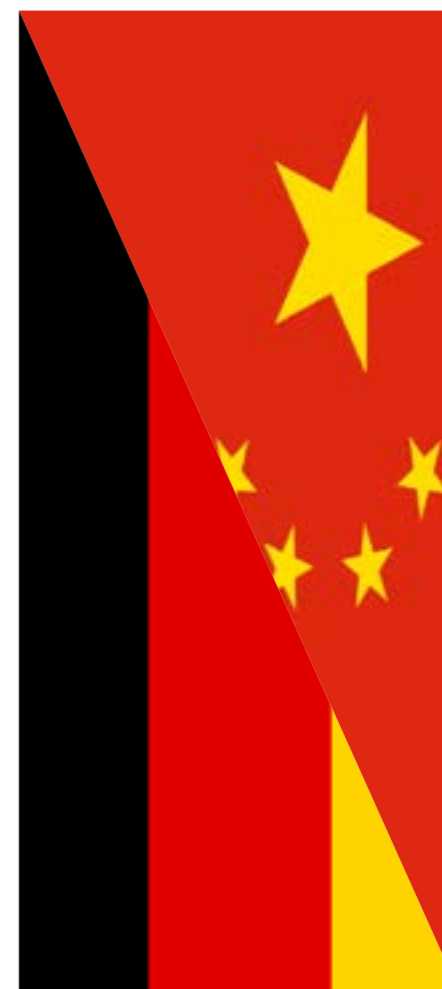
Její snaha je navíc v mnoha oblastech relativně úspěšná. Např. podle odhadu berlínské hospodářské asociace pro digitální technologie Bitkom v roce 2017 přišlo Německo jen kvůli kyberšpionáži a krádežím dat o 55 miliard EUR. Za přibližně pětinou těchto útoků pak stojí právě ČLR. Nejde však pouze o peníze, ale také o bezpečnost. Spojené státy i evropské země v čele s Německem přitom hostí desítky tisíc čínských studentů a výzkumných pracovníků, kteří mají silnou, státem podpořenou motivaci vrátit se do ČLR a sloužit vlasti. To ale koneckonců mohou dělat i v zahraničí, právě díky stovkám různých „krajských“ organizací, asociací a sdružení, které vytvářejí dokonalý systém zajišťující loajalitu zahraničních Číňanů po celém světě. Systém byl plánovitě vybudován a posílen po roce 1989, kdy studentské demonstrace v Pekingu odhalily jednu ze slabin režimu. Velice podobně byla mimochodem posílena politická opatření v Tibetu a Sin-ťiang, když se při násilných demonstracích v letech 2008–2009 ukázalo, že i tyto oblasti jsou nebezpečnou „slabinou“.

V obou případech – jak u Číňanů v zahraničí, tak u Tibeťanů a Ujgurů na území ČLR – můžeme sledovat masivní „orwellovské“ pronikání do soukromého života prakticky každého jednotlivce.

Pochodeň propagandy

Fungování „krajských“ organizací za hranicemi Číny bylo již po-

měrně dobře zmapováno zejména v Austrálii (viz např. práce Alexe Joskeho) a také v USA. V Evropě se o nich zatím příliš neví. Jako dobrý příklad přitom mohou posloužit již deset let staré okolnosti provázející putování olympijské pochodně po světě v roce 2008, kdy se Olympijské hry poprvé v historii konaly v Pekingu. The Atlantic nedávno zveřejnil podrobnosti o organizaci pročínských demonstrací, které olympijskou pochodně následovaly všude, kam putovala. V posledních letech po-

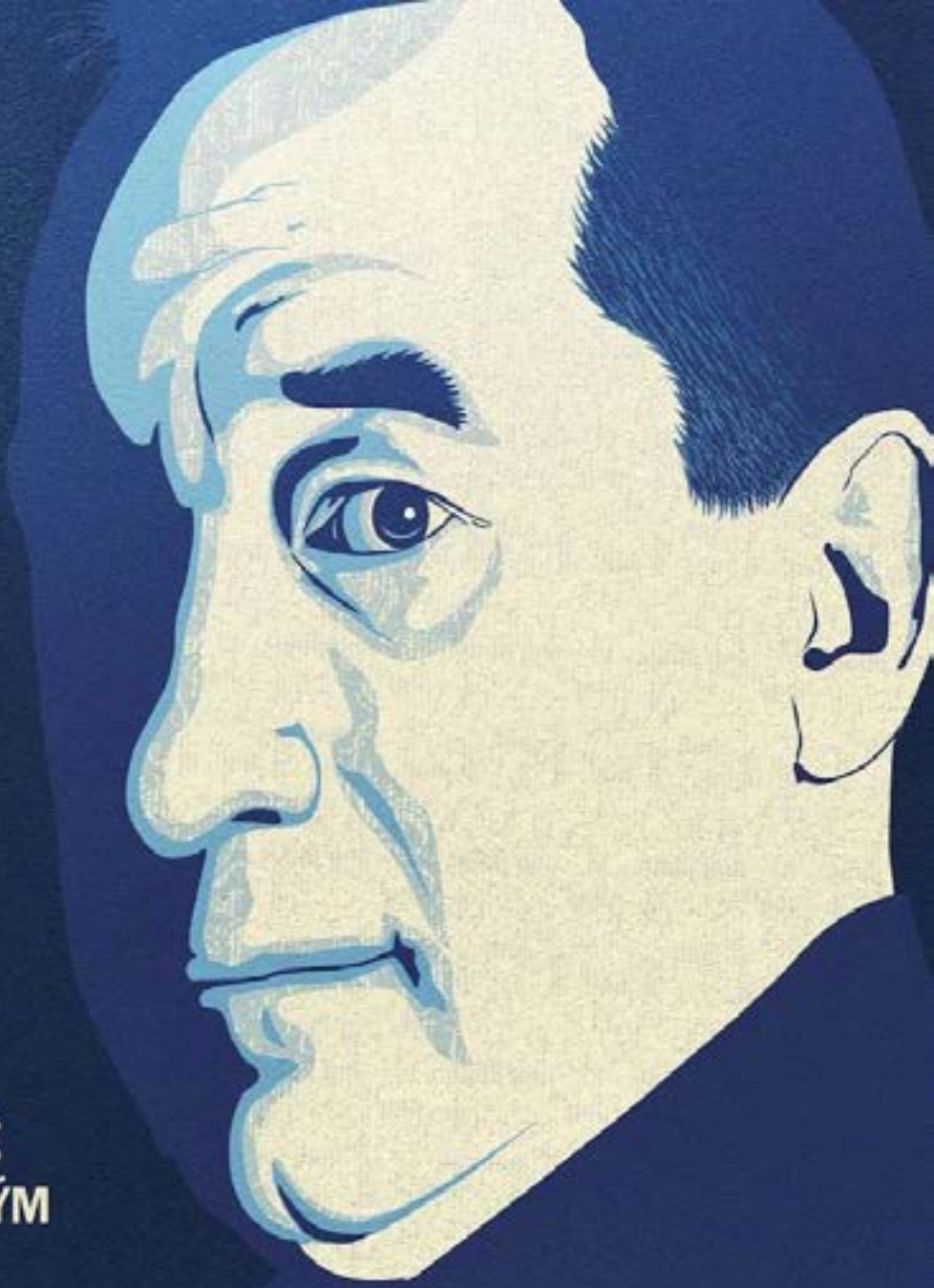

dobné situace vidáme při státních návštěvách čínského prezidenta Si Ťin-pchinga zejména v demokratických zemích. Nakonec, svou zkušenost s nimi má i Česko. Podle The Atlanticu byly v roce

2008 pročínské davy za účasti ambasád a konzulátů systematicky organizovány přímo čínskými agenty a jejich hlavním cílem bylo „odstínit“ lokální protesty, aby se nedostaly do záběrů a nejlépe ani do blízkosti olympijské pochodně. Např. v San Franciscu ČLR údajně požadovala po tehdejších starostovi Newsomovi, aby protičínské protesty ve městě zakázal. Ten žádosti nevyhověl, proto se Čína pustila do akce přímo. Konzulát podle informací několika bývalých amerických důstojníků bezpečnostních složek zmobilizoval na osm tisíc krajanů, převážně z řad čínských studentů, aby efektivně blokovali protestující, zejména příznivce hnutí Fa-lun-kung, Tibetu a Ujgurů. Podobné akce se pak odehrály i jinde po světě, např. v Londýně nebo Paříži.

Spontánní vlastenecký zápal bezpečnostních složek

Podle spolehlivých zdrojů se v případě takového „globálního čínského aktivismu“, jehož jsme byli svědky i při Si Ťin-pchingově návštěvě Prahy na jaře 2016, nejedná „pouze o spontánní výraz vlasteneckého zápalu“, ale také o „narůstající asertivitu čínských složek státní bezpečnosti.“ A to, že se většina západních pozorovatelů pouze podívala nad láskou zahraničních Číňanů ke vzdálené vlasti, místo aby za tím viděli narůstající sílu jejich vlády, podle autorů článku jen dokazuje, jak úspěšná tato kampaň nakonec byla.

**„PRO BYZNYS V CIZINĚ
PLATÍ: NEPŘIPRAVENÝM
VSTUP ZAKÁZÁN!“**

Paolo Bee, finanční ředitel

 OHL ŽS

ERSTE
Corporate Banking

Export je dobrodružství, které si žádá pečlivou přípravu. Jakmile se dozvíme o potenciální zakázce kdekoli ve světě, nejdříve zhodnotíme veškerá možná rizika. Platební, smluvní, kurzová, komoditní, makroekonomická a politická. Až potom zvažujeme projekční a technické možnosti. Teprve pak se rozhodneme, zda ano či ne. Základní pravidlo úspěšného exportu zní prostě: Být připraven na cokoliv!

Erste pro bezpečný export. Nejen pro ošetření všech rizik vašeho exportu nástroji transakčního bankovníctví kontaktujte Erste Corporate Banking.